

HOMENATGE A DUES GRANS FIGURES

per Joan Arís

Miquel Carreras (Foto inèdita, obtinguda d'un quadre al oli pintat per Màrius Vilatóbà l'any 1927, cedida gentilmente pel seu germà Josep Carreras.

Les dues mentalitats més fortes que, d'un temps ençà, ha donat Sabadell han estat, sens dubte, Miquel Carreras i Bartomeu Soler, lligades per una amistat entrançable, constant i fecunda, pel fet de coincidir en un mateix temps i lloc.

Deixant de banda les moltes coses que podria dir de l'un i de l'altre, em limitaré a un sol aspecte: la relació epistolar que mantingueren incansablement al llarg de molts anys.

Les llargues temporades que l'autor de "Marc Villari" va passar lluny de les nostres fronteres feren possible aquests singular diàleg, espais a través.

Les cartes de Carreras a Soler superen en nombre a totes les que va escriure a d'altres destinataris. I el mateix podríem dir en el cas invers. Amb les unes i les altres, si encara existissin, podria fer-se un llibre bastant voluminós, parell al de Gide-Claudé.

Durant els anys de bohèmia, de lluita i de gana a Madrid -del 1920 al 1927- les cartes de Carreras foren generalment extenses.

Després, durant els anys que Bartomeu l'amic transhumant, residí en distints llocs d'Amèrica -28, 29 i 30- les cartes que arribaven a Sabadell procedien de Nova York, de Mèxic, de Cuba, del Perú, de Xile, de Buenos Aires...

Malauradament, però, cap a l'any 1943, tota aquella correspondència va perdre's poc menys que totalment, com tantes coses de més o menys valor.

Les cartes de Miquel Carreras a Soler dormiren, durant més d'un any, en la seva casa de Palau, en un armari de paret, convertit en un infecte cau de rates i ratolins que no hi deixaren res sencer. Dels pocs fulls que quedaren i que l'amic Soler em va traspasar, si mal no recordo, n'he perdut el rastre, així com de les cartes a Miquel, igualment interessants. Podria ser, però no ho juraria, que els hagués lliurat a la Fundació Bosch i Cardellach, a indicació seva. Fou una llàstima! En una carta seva del 29 de setembre del 1959, l'amic Soler em deia: "Hauria estat una cosa eloqüent poguer llegir les cartes -segurament més de seixanta o setanta- que a través dels anys va enviar-me. La seva lectura ens hauria donat compte de les seves angúnies, de les seves evolucions, de les seves incertituds, dels seus fabulosos coneixements, dels seus desenganys i, a cada decepció seva, les consultes que em feia. Tot això s'ha perdut. Ja veuràs que el que em queda és ben poc. I encara no sé per quin atzar va salvar-se. El mal no té remei. En una de les cartes que s'han salvat veig que parla de tu".

En l'esmentada carta l'amic Soler em recorda l'últim dia en què es varen veure els dos amics. "Tu i ell, -diu- vàreu venir a fer-me una visita a la meua casa de Palau. A la tarda, ell i jo vàrem acompanyar-te camí de Castellar. Ell va quedar-se dos dies més. Després, marxà cap a Sabadell i recordo que vaig acompanyar-lo fins a la carretera que baixa cap al pont de la Salut. I ja no ens vàrem veure més!".

Bartomeu Soler

A l'hora de procedir al canvi de nomenclatura dels carrers de la ciutat (ara que se'n parla tant) caldria que hom donés a un carrer el nom de Bartomeu Soler per l'obra excepcional. Miquel Carreras sortosament ja té el seu. Aquests carrers ens els recordarien constantment i això fóra l'homenatge que Sabadell els tributaria. Aquesta és sens dubte, una de les millors oportunitats per a fer-ho.

NOTA: Degut als successius costos, els quals hem anat assimilant com hem pogut, ens veiem en la necessitat d'augmentar el cost de QUADERN, esperant que aquesta raó sigui a bastament compresa pels nostres benvolguts lectors. El número actual de QUADERN és de cent pessetes.

Es una gentilesa de

FONTSERE

ARTICLES DE PELL I VIATGE
PAPERERIA

Sant Quirze, 34-38 SABADELL